

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Ghebedt van S. Bernardus Aen de ghekruyste Leden ons Heeren Iesv
Christi, hagende aen den Cruyce. Ghevoeght op de seven daghen van der
Weke. Op de wijze: Pange lingua, &c. Ofte/ Wilt onspringhen. ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Ghebedt

van S. BERNARDUS

Aen de ghekrupfte Leden ons
Heeren IESU Christi, hangende
aen den Crucce.

Ghevoeght op de seven daghen
van der Weke.

Op de wijze:

Pange lingua, &c. Ofte/ Wilt ont-
springhen, Lof-sangh sin-
ghen, &c.

's Sondaeghs.

Aen de Voeten.

O Ghy salighepdt der Werden/
Doeten Jesu weest ghegroet:
Ick wil meed' u krups aenbaerden/
Met een blijdelijck ghemoet:
Maer ghy Heere hoogh van waerden/
Deelbt my mede van u bloedt.
Als of ghy 't waert in persone/
Soo beweeght my u ghelaet/
Siende u soo naecht vertoonen/

Die straffen van mijn' misdaet :
 Wilt in 't oordeel doch verschoonen/
 Die ootmoedigh dooz u staet.
 Dese naghels uwer Voeten/
 Die ick sie van bloede root/
 's Heeren toornigheyt versoeten/
 Omhels ick upt liefden bloot :
 Maer ick vrees die te ontmoeten/
 Siende die soo diep en groot.
 Wy dancken u allegader
 Wt compassie ghewondt /
 Dat ghy/als een goeden Vader/
 Maecht uw' kinderen ghesondt :
 Dies moet u/mijns Zielen-ader/
 Mijn hert loven ende mondt.
 Al mijn fouten en misdaden/
 Die daer menighbuldigh zyn/
 En mijn droeve ziel beladen/
 Als een doodelijck fenijn :
 Gheneest die dooz uw' ghenaden/
 Met soo soeten medecijn.
 Men het Cruys sie ick u hanghen/
 Met uw' armen wijdt ontdaen/
 Om de ghene te ontfangen
 Die met sonden zyn bela'en :
 Dies koom ick oock met verlangen/
 Wilt uw' Dienaer niet versma'en.
 Heer/uwe bebloede wonden/
 Die soo diep zyn ende groot/
 Laet mijn hert tot allen stonden

Overdencken in sijn nootd :
 Ende neerstelijck doozgronden
 Een soo kostelijcke dootd.

Al ben ick vernedert seere/
 Dooz mijn sonden in verdriet :
 Ick omhels uw' voeten Heere/
 O Jesu verstoet my niet :
 Mijn hert ick u presenteere/
 Om te volghen u ghebiedt.

Aen u Krups leggh' ick beneden/
 En ombangh' met een ghemoet/
 Vol van drucks die teere leden.
 Van uw' Voeten rootd van bloedt :
 Hoort van boven ons ghebeden/
 Die ons droevigh hert u doet.

Siet my aen/o mijn beminde/
 Gheeft my nu een troost'lyck woortd :
 Dat ick Jesu graci' vinde/
 In uw' ooghen rechte-voort.
 Wilt van sonden my ontbinden/
 Eer mijn ziel daer in versmoortd.

's Maendaeghs.

Aen de Knyen.

O Jesu mijn Godt en Heere/
 Moet ick vooz mijn oogen sien/
 D dooz-voortde leden teere/
 Aen het Crups in soo veel lij'en ?

Laet ick dan na mijn begheeren
Kussen uw' ghebooghe knien.

Och hoe arm berooft van kleeds/
Sonder dwangh ofte ghebodt/
Hebt ghy aen het Cruys ghestreden/
W' vanden tot een spot/
En ghy hebt dat al gheleden/
Daer ghy mensch waert ende Godt.

Overbloedigh siet men stralen/
Uwe roode beken sijn/
Om ons sonden te betalen/
Die soo menighbuldigh sijn:
Laet dan Jesu neder-dalen/
Een soo soeten Medecijn.

Majestept/o niet om gronden!
O Armoede sonder endt!
Wie looft u tot allen stonden/
Dooz dit kostelijck present?
Daer wy u soo sijn verbonden/
Wie toont eens dat hy 't bekendt?
Wat sal ick u weder gheven/
Dooz al uw' weldaden groot?
Daer ghy zijt aen 't Cruys verheven/
Ende sterft in sulcken noodt:
Op dat ick ewigh sou leven/
Bebrydt van de tweede doot.

Uwe liefde is soo krachtigh
Dat sy selfs de doot verwindt:
Ghy zijt uws Dienaers ghedachtigh/
In uw' pijn ghy my bemindt:

Beschermt my/ o Heer Almachtigh/
Dat de doodt my niet verflindt.

Ich sie u met schaemten aene/
Die soo veel booz my verdzaeght:
En omhels u met mijn tranen/
Met een hert dat u behaeght:
Laet zijn eeuwig huyt-ghedane/
't Geen mijn conscienci' knaeght.

Laet het u toch niet verbeelen/
O Jesu mijn waerden Heer/
Wilt u bloedt my mede deelen/
't Welcke druypt van boven neer:
't Sal seer wel mijn wonden heelen/
Geen lijckteecken blijster meer.

Ich wil eens considereren
Uwe wonden langh en smal:
En haer diepte contempleren/
Met haer grootte over-al:
Wilt het my doch consenteren/
Heer soo langh' ick leven sal.

Laet ick u voort-aen gaen soecken/
Met een supberlijck ghemoet:
Dat/dooz alle quaedt verbloecken/
Alleen uwen wille doet:
Heer wilt my hier toe verkloecken/
Dooz de kracht van u bloedt.

's Dijn crdaeghs.

Aen de Handen.

West ghegroet Jesu mijn Heere/
 Die vermoeydt zyt in den strijdt/
 Men reekt uw' armen te seere/
 't Is te vele dat ghy lijdt/
 Want al uw' lidtmaten teere/
 Wt haer plaetsen gaen seer wijdt.
 Weest gegroet dooz-boorde handen/
 Met nieuw' kroosen schoon beplant :
 Ja dooz-nagelt t' uwer schande/
 Dat het bloedt aen elken kant
 Neder komt gheloopen/van den
 Hooghen Crucce in het sandt.
 Siet het valt van beyden sijden/
 Wt de handen nederwaerts/
 Roodt als kroosen/ want sy lijden
 De pijn die mijn ziel beswaerd/
 Uw' droeshedyt is mijn verblijden/
 Laet ons eenmael zyn ghepaert.
 In mijn hart druck ick de wonden/
 Van uw' Handen roodt van bloedt/
 Die ick geerne met den monde
 Wt sou drincken/vondt ghy 't goedt :
 Want niet beter booz mijn sonden/
 Dan soo lieffelijcken bloedt.
 Hoe ghereedt komt ghy vertoonen/

Aen een peder u bystandt!
Ghy roept al die goe' personen/
De quae' treckt ghy metter handt:
Om een peder te beloonen/
Van de v'ucht aen't Cruys geplant.
Laet my oock deelachtigh wesen
Van soo kostelijcken prijs/
Die mijn ziele kan ghelesen/
Op soo wonderlijcken wijs/
Ghebende hen die u vzesen/
D' Lichame tot een spijs.
Creckt tot u al mijne sinnen/
Mijn macht/wil/om met verstandt
T'over-dencken dese minne/
Die u heeft aen't Cruys gheplant:
Dat ick eens gheboel van binnen/
Wat een liefd' u heeft ghebrandt.
O Jesu nyt liefde pure/
Maectt my supber/ reyn en kups:
Laet ick aensien t'aller uren/
De Victo'ry van u Cruys:
Deeldt die meed' uw' creaturen/
Die daer woonen in u hups.
O alderheplighste handen/
Suchtende omhels ick dy:
Dooz uw' pijn/uw' smert/ uw' schandē/
Danck ick u/aensiet doch v'p
Mijn tranen menigher hande/
Die af-loopen op een ry.
Laet de druppels op my dalen

Die daer vallen nederwaerdts :
 En de schulden al betalen
 Daer mijn ziel meed' is beswaerdts :
 Laet uw' handen die onthalen
 Als mijn Lichaem gaet ter aerdt.

's Woensdaeghs.

Aen de Sijde.

W Eest ghegroet / o Jesu goedigh /
 Dol van troost en soetighepdt :
 Hoe werden uw' leden woedigh
 Mt-gherecht ende gheschepdt
 Aen 't Cruys / zijnde soo ootmoedigh /
 Dat ghy niet een woordt en sepdt !
 Weest gegroet mijns Heeren Sijde /
 Schuplende vol liefdens kracht /
 Die mijn herte doet verblijden /
 Om de vreughd' die het verwacht :
 Die Fonteyn van sulck een lijdē /
 Met haer Bloedt mijn pijn' versacht.
 Ick moet u wat naerder komen /
 Spaert my / Jesu / mijnen Heer /
 De beschaemthept doet my schromen :
 Maer de liefde volghd u veel meer :
 Want ick heb vooz my ghenomen
 Te doorsien uw' wonden teer.
 Weest ghegroet / o soete wonde /
 Daer soo soeten bloedt uyt-loopt :

Ghy zijt groot en diep van gronde/
Als een kroose roodt gheknoopt.
Ghy supbert van alle sonden/
Die in u werden ghedoopt.

Dwen reuck passeert de wijnen/
Dwe smaeck is Hemelsch dranch/
Die verdrjft alle senijnen/
Al is de ziel noch soo kranck/
Kant al tot dees Medecijne/
Die den Soone Godts u schanck.

Opent u ghy roode Sijde/
Bloepdt in 't diepste van mijn hert:
Of laet my heel in u ghjden/
Een van bey gheneest mijn smert/
Ick klon aen sonder vermijden/
Tot ick in-ghelaten werdt.

Met mijn mondt raeck ick u aene/
En treck u tot my/o Heer:
Ick sou geerne in u baenen/
En my went'len gins en weer/
Mijn hert sucht tot u met traenen/
En versmaedt my nimmermeer.

O Jesu/hoe soeten smake/
Ghevoeldt hy die u eens pzoest/
Die upt liefden u gheraken/
's Werelts lust haer hert bedroest/
En die u maer eens ghenaken/
Ontfanght soo veel hy behoest.

In uw' Sijde wilt my lepden.
Tot in 't diepste van de grondt:

In rust sal ick my vermeyden,
 In soo lieffelijcken wondt:
 Niemand's vrees sal my doen schepden/
 Niemand's liefde/ t'geender stont.
 Laet mijn geest in uwre Sijde
 Gaen in d'ure mijnder doodt:
 Laet den Leeuw' my niet bestrijden/
 In die sware leste noodt:
 Maecht deelachtigh my u lijden/
 Al zyn mijn sonden soo groot.

's Donderdaeghs.

Aen de Borst.

O Jesu mijn soete minne/
 Weest ghegroet mijn saligheydt:
 O ghy soete Borst/van binnen
 Wol troost en barmhertigheydt:
 Versterckt mijn verstandt en sinnen/
 Mijn ziel uw' gracy verheydt.
 Wel aen Ozevuldighepts Throone/
 En der swacken vastigheydt:
 O der liefden Arcke schoone/
 Daer de droeve rust in leydt/
 En d'oetmoedighe in wonen/
 Maecht my tot u dienst bereydt.
 O mijn seer eerwaerdigh' Heere/
 Siet uw' Dienaer hier ter handt:
 Wilt mijn sonden al verteeren/

In u Goddelijcken byandt :
Dat ick mach tot uwer eeren
Wel ghebruycken mijn verstandt.
Wilt in 't binnenste mijns maken
Een Godtbyeesende ghemoet/
Dat sijn wille kan versaken/
En uw' wille vlytigh doet/
Dat kan vasten/bidden/waken/
Dooz u stozten oock sijn bloedt.
Soeten Jesu Herder goedigh/
Godts/ende Marie Soon/
Met uwe Fonteyne bloedigh/
Mijn hert supber wascht en schoon :
Maectt my reyn / kleyn / en ootmoe-
digh/

Al ben ick het onghewoon.
O Jesu licht en figure/
Van dien Alderhooghsten Heer :
Wt uw' glorieuse schueren
Depldt uw' gaben meer en meer/
Aen ons arme creatueren/
Tot u nemen wy ons heer.
O benaude Borst ons Heeren/
Maectt standtbastigh my in 't goet :
Laet verbyanden en verteeren/
In uw' liefde mijn ghemoet
Dat ick uw' lof magh vermeeren/
Als ghy onse glori doet.
Ghy zyt diep/ en sonder gzone
In verstandt/d' Enghelsche schacr

Altijds uw' wijshepdt verkonden:
 Wt u sup' ver bloepdt en klaer/
 Dat ghy Joannes vergonde/
 Als hy rustend' op u waer.

Weest ghegroet sup' ver Fonteyne/
 Vol van Goddelijcke kracht:
 Mijn misdaden groot en klepne/
 Wilt ghenesen dooz uw' macht:
 Sy zyn u bekent allepne/
 Tot de minst van een ghedacht.

Weest gegroet Tempel des Heeren/
 En ghy Arck van alle goet:
 Wilt mijn kranckhept sterckhept leerē/
 Daer ick u om val te boet.
 Wilt in my de deughdt vermeerē/
 O ghy Dat van oberbloedt.

's Wydaeghs.

Aen 't Herte.

O Goet hert van mijnen Heere/
 O groet ick met herten bly:
 Ick kom u eens ^{om-} embzessen/
 Want mijn hert treckt ghy tot dy/
 Wilt my gantsch in u verkeeren/
 Dat ghy mijn/en ick u zy. <sup>bel-
sen.</sup>
 Wat liefd' had u hert' bevangen/
 En hoe ober-grooten pijn:
 Als ghy zynd' aen 't Cruys' gehangen

Wt stort eene Medecijn :

Die u vallen moest soo banghe/

Om dat' ons ghesondt sou zijn.

Wat een bitter doodt moest wesen/

Die u Godd'lyck hert' door-sneedt :

Om met u doodt te ghenesen/

Onse doodt/die ghy vertreedt :

Dat wy niet meer souden vreesen

Van den duyvel eenigh leedt.

O Jesu om dese ure/

Doen de doodt u viel soo swaer.

En soo veel pijn's moest besuren/

Komende in sulck ghevaer :

Treucht tot u uw' Creaturen/

Want ons hert' verlanght daer naer.

O soet hert' roodt als granaten/

Maeckt mijn hert' supber en repn/

Dat besmet is boven maten/

En verhardt in ydel treyn ;

O Heer wilt dat niet verlaten/

Maeckt het schoon' in u Fonteyn.

Doeght u hert' midden in 't mijne/

Van twee herten maeckt nu een :

Dat ick u gheheel mach zijne

En van amoreus hepdt ween/

Ja van liefden mach verdwijnen/

Heer ick ben daer met te vze'en.

Opent u/wilt u uyt-spreyden/

Als een Roose wijdt ontdaen :

Kont u in mijn hert' verneyden/

Dat

Dat ick u reuck mach ontfaen :
 Liefde doet my u verheyden/
 't Wachten langh doet my pijn' aen.
 Die bemindt wat moet hy lyden/
 Ja wat soude hy niet doen
 Om 't heminde te verblijden/
 En sijn liefde eens te voe'en :
 Geen pijn soude hy vermijden/
 Tot de dootd soud' hy hem spoe'en.
 O soet hert' / lieflijck / bequame/
 Och hoe seer bemin ick dy !
 Waer ick u soo aenghename/
 Dat ghy 't uw' voeghde by 't my :
 Heer soo soetelijck versamen/
 Sou my maken al te bly.
 Laet ick in uw' liefde leven/
 Tot u suchten t'aller tijdt :
 Daenbidden / u eer gheben/
 Dienen u met sulcken vlijt/
 Dooz de liefd' alleen ghedzeben/
 Dat ghy my ghebenedydt.
 Hoosen hert gaet byz eens open/
 Want u reuck een pder treckt :
 Ontdoet eens de schoone knoopen/
 Die soo veel schatten bedeckt :
 Mijn hert komit na u ghelooopen/
 Dooz uw' liefd' alleen verweckt.
 O ! Laet hert met hert versamen
 En ghelijck een wondt ontfaen :
 Laet de wereldt my beschamen/

Ghelijck sy u heeft ghedaen:
 't Sal my al zyn aenghename/
 Wat sy teghens my bestaen.
 Wilt mijn hert' in 't uw' ontfangen/
 Om by u altydt te zyn:
 Want ick wensch met groot verlanghen
 Te voelen soo soeten pijn:
 Waerom soud' ick wesen banghe?
 Leedt ghy dit niet eerst voorz mijn?
 O Jesu wilt my bereyden/
 In u hert' een plaets van rust:
 Daer ick nimmer upt mach scheyden/
 Met dees troost mijn yber blust:
 Waerom wilt ghy lange beyden/
 Daer ghy weet mijn groote lust?

's Saterdaeghs.

Aen het Aensicht.

O Bebloede Hoofdt mijns Heeren/
 Met die wyede doorn bedeckt:
 Ghewandt upt ter maten seere/
 Met riedt-slaghen oock begeekt:
 Dat het bloedt van hoven neere/
 Langhs het Aensicht neder leckt.
 Weest gegroet o Aensicht schoone/
 Hoe veranderdt is u beeldt!
 U wesen en heeft geen thoone/

Soo verbleyckt is't/ en vergeeldt :
 O'welcke spand' eertijds de kroone/
 Siet hoe is dat nu onteeldt.
 Hoe seer is uw' jeughd vergaene/
 Owe fleur ende fatsoen:
 Hoe magher en onghedaene
 Dat soo vers was ende groen:
 Uw' doot-verw' verweckt mijn tranen/
 Wie sou anders kunnen doen.
 Ghy die zijt om mijnen 't wille
 Soo veracht ende versmaet :
 Daeght af de bloedighe schille/
 Siet eens wie hier vooz u staet:
 Pimmermeer uw' liefd' is stille/
 Dus uw' ooghen op my slaet.
 Al zijt ghy aeu 't Crups ghehangen/
 Driuckende dien bitt'ren kelck :
 Ick heb upt uw' mondt ontfanghen
 Soeten honigh ende melck :
 Vloepende upt uwe wanghen/
 Al zijn sy bleyck en verwelckt.
 Wilt my Sondaer niet versmaden/
 Al ben ick het waerdigh niet/
 O'hoofst met die doozn gheladen/
 En dooz-slaghen met het riet/
 Op mijn armen wilt ontladen/
 Dat ick dit sabeur gheniet.
 Kond' ick dat eenmael verwerben/
 O'hoe seer waer ick verblijdt.
 Aen het Crups met u te sterben/

En te lijden dat ghy lijdt/
 Alle vzeughd' alhier te derben/
 Teynden onder 't Crups mijn strjdt.

O Jesu ick bid u seere/
 Dooz uw' bitterlijcke doodt :
 Wilt na-komen mijn begheeren/
 Als ick leggh in mijnen noodt :
 Wilt u dan tot mywaerts keeren/
 En ontfanghen in uw' schoot.

Wilt u mijnder dan ontfermen/
 Als ghy reeckent ons ghelagh/
 En de Dupbels om ons swermen/
 't Welck niemant booz-by en magh/
 Wilt Jesu my dan beschermen/
 In dien schromelijcken dagh.

Als ick elders moet gaen woonen/
 En vertrecken bloot en naecht :
 Wilt u dan aen my verthoonen/
 Aen het Crupce vast ghemaecht :
 En ontfanghen booz u Soone/
 Want mijn ziele na u haecht.

Een Lof-sangh op de Passi-
ons Heeren.

In vier deelen ghedeeldt.

Op de wijze :

Noyt sulcken liefde op Aerdtrijck,
 &c. pag. 38.

L Het ons aenbidden/ 't hert buygen
 de ter Herden/
Den Heere Jesum / die van sulcker
 waerden
De menschepdt vooz ons heeft willigh
 aenghenomen/
Met haer ellenden / en met haer swar-
 schzomen.
In u lijden/ Jesu soet/ is saligheyt ghe-
 legghen/
Dooz uw' doodt is seker troost in alle
 noodt verkreghen.
 Amor, amor, &c.
Blucht na de gaten van dese muer als
 duppen/
Wilt als Serpenten het oude vel af-
 schuppen/
Denckt op sijn Cruys en op al sijn bit-
 ter lijden/

Wilt

Wilt ghy wel leven en van 't quaedt u
bebijden.

Want dooz Jesus lijden is Godts glo-
ri' te verwachten/

Daer in jubileeren al der Hepligen ghe-
dachten.

Amor, amor, &c.

Den lust der sonden wild' ons Godt
doen vergheten.

Hierom hy heeft ons in groot ellend'
ghesmeten/

Tot dat ons Jesus upt gunst heeft ko-
men soecken/

En als een Herder dooz-kroopen alle
hoecken.

Sijn deel was in arbejdt veel meer als
der slaven/

Sijn ziel was althjdt benouwt / tot dat
hy wierd begraven.

Amor, amor, &c.

Erst heeft hem Judas sijn' hups-ge-
noodt verraden/

Daer na de Joden met Jesus ober-la-
den/

Sp sleeten / schuyten / en traden hem
met voeten/

Verwijt en laster na hun wil moest hy
boeten:

Met droefheydt/brees en verdriet was
sijn ziel oock ombangen/

Gantsch verlaeten en verdrukt was
hy van herten banghe.

Amor, amor, &c.

Troost onser zielen Koningh van
goeder vreden/

Drukt in ons sinnen al wat ghy hebt
gheleden :

De kladden/ roeden / de doornen/ bod-
den/ reepen/

Riet/ ketens/ nagels/ de spongie/ lancie
sweepen.

Maeckt ons danckbaer van uw' pijn
o Godt/ die ghy in 't wercken

Onser saligheyt al leedt. Och doet ons
die bemercken.

Amor, amor, &c.

Het tweede deel.

L Het ons aenbidden / 't hert buygen-
de/ &c. Als vooren.

Tot Annam trocken sy Jesum / nu
ghevanghen/

Daer sy met handen hem sloeghen voor
sijn wanghen.

't Donniss van Capphas en kost haer
niet versaden/

Noch voor Pilatus veel spijt en valsche
raden.

Jesum

Jesum moest den loosen Vos Herodes
noch begecken.

Soo wild' hy sijn ballingschap met
rouw' vooz ons voltrecken.

Amor, amor, &c.

Hoe zyt ghy / Jesu / met roe'n soo fel
dooz-smeden!

Ghepynt met dooznen! ghewondt in
al uw' leden!

D is het Donniss des onrechts vooz-ge-
lesen/

Waer dooz Pilatus ter doodt u heeft
verwesen:

Oy u teere schouderen is u een Crups
ghegheben/

Dat ghy daer aen sterben soud/ die ons
al gheeft het leven.

Amor, amor, &c.

O droebe reysen! o straten rood van
bloede!

Hoe waert ghy Jesu met 't Crups ghe-
la'en te moede!

O Salighmaecker / doet my op al uw'
reysen/

Met haet der sonden / en liefde tot u,
pepsen.

Dat ick / latend' eygen sinn' / en al mijn
quade lusten/

Oy de bergh va heyligheyt in 't uiterste
magh rusten.

Amor, &c.

Het derde deel.

L Het ons aenbidden/ 't hert bukken-
de/ &c. Als vooren.

Ghy die seer schoone den Hemel ciert
met lichte/

De Werde met blommen / de Locht met
wolcken dichte/

Wierdt van de Joden ontkleedt / en
naeckt ten thoone

Men 't Cruys verheben / tot spijt van u
persoone :

Daer aen zyt ghy upt-ghereckt als een
pees op een boghe/

En dooz-naghelt handt en voet/ sonder
eenigh medoghe.

Amor, amor, &c.

Mer ghy tot sterben uw' ooghen hebt
gheloken/

Tot troost der menschen hebt seven-
mael ghesproken.

Seer geerne hadt ghy der Joden rouw
ghedroncken/

Maer in uw' doost swaer soo is u gal
gheschoncken.

Hemel/ Werde/ Son en Maen/ zyn dooz
al dit verslegghen/

O/ mijn ziel/ die Godt dit doet / laet u
toch eens beweghen,

Amor, amor, &c.

Jesus vol pijnē hingh aen het Crups
drie uren/

Maer by sijn' Moeder haer gaf / met
bitter trueren/

Dat haren Soon leedt soo sware pijn
en schanden/

Gheperst met doornen / dooz-boozdt
voeten en handen.

Jesus sterft / en sendt sijn Gheest met
klare stem om hooghe:

Maer naer ons sijn kinderen heeft by
sijn hooft ghebooghen,

Amor, amor, &c.

O doodt vol krachten! die ons' dood
heeft verwonnen/

Dupbel en Helle met al haer macht
verflommen:

Het vleesch rebelligh/en 's werelts val-
sche Rijcken

Hebben booz Jesus doodt/ als stof moe-
ten wijcken.

Owe doodt heeft ons vernieuwt / als
wy bedorben waren.

Daerom wilt tot 't eeuwigh goet / al
is 't verbeurt/ ons sparen.

Amor, amor, &c.

Het vierde deel.

L Het ons aenbidden/ 't hert buygen-
de ter Aerden/ &c.

Al Jesus vzienden beklaeghden/ vol
van smerten/
't Sterben haers Meesters / met bitter
sucht der herten.

Sucht oock mijn ziel/ en roept stijf uyt
uw' ellende :

Croost ons/ o Jesu/ versterckt ons tot
den ende/

Stozt toch uwen goeden Gheest in ons
met volle maten/

Dat wy onsen quaden aerdt om uwen
wil verlaten/

Amor, amor, &c.

O Lam onnoosel / van sonden vry en
qualen/

Die uw' vijf Wonden noch houdt tot
ons verhalen.

Doet ons toch open de buyzen van u
bloede :

Dat het met grati' ons hert en ziele
voede/

Sijt toch mildt in onsen noodt ; want
ons veel siechten deeren/

En leerd ons met u bloedt roodt ter
salighepdt geneeren.

Amor, amor, &c.

O Bloedt seer weerdigh / vol troost /
kracht en de minnen /

O schat / wiens rijkdom geen' Enghe-
len versinnen.

Ten vrede vooz ons zijt ghy een' offer-
hande /

En van Godts Rijke ons vooz-gheset
te pande /

Gheeft toch ons u saligh vper / en doet
het soo-vermeeren /

Dat wy moghen bloedt om bloedt / en
ziel om ziel verteeren.

Amor, amor, &c.

Jesu ons liefd' / ons wenschen /

En ons Verlosser goet / Schep-

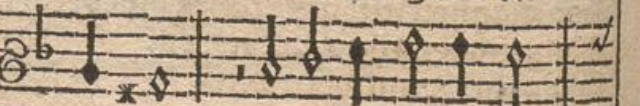
per van alle menschen/ Die al

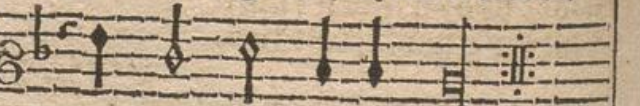
dat leefd' hier voedt/ Wat leefd'

heest u ghemoet Te lijden on-

ghemack/ Ja te storten u bloedt/

Dragend' ons sondigh pack.

I Esu ons leefd' / ons wenschen/
 I En ons Verlosser goet/
 Schepper van alle menschen/
 Die al dat leefd' hier voedt/
 Wat leefd' heest u ghemoet
 Te lijden onghemack/
 Ja te storten u bloedt/

Dringend' ons sondigh pack.
Wat liefd' / Sc.

Dus hebt ghy willen lijden
Een alsoo bitter doodt/
Een doodt tot geenen tijden
Met schanden alsoo groot :
Om ons upt onsen noodt/
En van des vbandts macht
Te vziiden/in den schoot
Van uwer liefden kracht.

Om ons / Sc.

Heeft u dan soo ghedronghen
Dw' liefde/groot Minnaer/
Soo moghen wel on' tonghen
D danckbaer zijn eenpaer :
Och ja sp/ want boozwaer
Ghevanghen laghen wy/
Maer door u lijden swaer/
Zijn wy gheworden vyz.

Och ja / Sc.

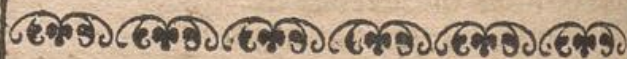
Den Hemel was ghesloten/
Die ons nu open staet :
D krups dat heeft door-schoten/
Ghemozfelt 't Serpent quaet :
Door u ons Coe-verlaet
Hebben wy vol pardoen/
Van al onse misdaed'.

Wat kond' ghy ons meer doen :

Door u / Sc.

D moeten wy lof spreken

Met een danckbarigh woordt :
 Wy vaten vol ghebreken :
 O Jesu ons aenhoordt/
 Al komt het traghe voort.
 Kenmerckt ons flauwighepdt/
 Dooz uw' graci' ons spoozt
 Ter deughd in eeuwighepdt.
 Al komt/et.

Tot de H. Moeder Godts /
 staende onder het Cruys.
 Op de voor-gaende wijze.

H Et stondt een Moeder reene
 Nevens dat krupcen houdt/
 Seer druckelijck in weenen/
 In liefde niet verkoudt/
 Met pijn menighfoudt
 Sagh sy haer Soon eerbaer
 Hanghen als puer repn goudt
 In 't vper des lydens swaer.
 Met/et.

Wiens mede-lydend' herte
 't Sweerdt druckelijck dooz-sneedt.
 Och hoe was dat in smerte/
 Bedrukt/benoutwt/besweet.
 Wanneer soo grooten leedt
 Haer Soon ghebenedijdt

Wierdt

Wierdt aen-ghedaen/seer wreedt :
Dooz haer noyt doever tijdt.

Wanneer/Ec.

Wie isser toch op aerden
Die niet bedroefd soud' zijn/
Dat hy sagh vol mee-waerden
Des Heeren Moeder sijn
In sulck een sware pijn ?
Wien soud' het deeren niet/
Die sagh op elck termijn/
Haer lyden en verdriet ?

In/Ec.

Om die schuldt en misdaden
Van al sijn volck onzoet/
Sagh sy met druck beladen
Van hoofde tot den voet'
Jesum/dooz-wondt/bebloedt :
Sy sagh in 's drucks forseest
Sterben haer Soone soet/
Als hy gaf sijnen Geest.

Jesum/Ec.

Maria schoon fonteyne/
Bloepdt in mijns zielen mondt
Met sulcken liefde repne/
Dat ick magh oock ter stondt
Smaken in 's hertsen grondt
Dit lyden swaer en gru :
Op dat ick soo dooz-wondt
Magh weenen hier met u.

Smaken/Ec.

Doet

Doet toch mijn herte banden
 Tot Godt nacht ende dagh/
 Bindt met der liefden banden
 In 't hert al sijn verdzaggh/
 Dat ick behagghen magh
 Hem soo dooz-wondt vooz my:
 Sijn pijn met beklagh
 In my bedeedt toch gh.

Dat ick/et.

Beweeght mijn herte binnen
 Soo langh' ick lebe kranck/
 Om met u te versinnen
 Des Cruycen lijden strangh'.
 't Is doch al mijn verlangh'/
 Met een druckigh vermaen
 Met u nemen den gangh/
 Om nevens 't Cruys te staen.

't Is doch/et.

Der Maeghden Maeghd verheben/
 Doet my hier Christus doodt/
 Sijn passie/bitter leven/
 Draghen in 't herte bloodt:
 't Zp in vzeughd oft' in noodt/
 Dooz een liefd' onbebleekt/
 Ghedencken al d'aenstoot
 Van Godt en mensch perfect.

't Zp/et.

Maectt my dooz u toch vperigh/
 Maegh-Moeder excellent:
 Bezijdt my van 't dangierigh

Vper/

Oer/en 't eeuwigh tozment.
 In mijnen lesten endt
 Met Christus Cruyce schoon
 Weest my (bid ick) omtrent/
 En voerdt na 's Hemels thoon.
 In mijnen/ &c.

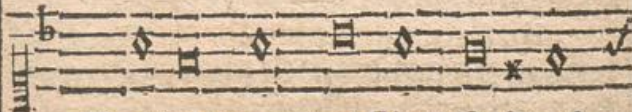
't Verhael van de Passi'
 ons Heeren.

Op de wijze :

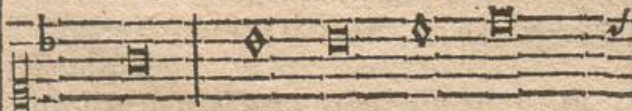
Iesu dulcis memoria. pag. 94.

Och/ Jesus liefde was soo groot/

Dat hy quam upt sijns Vaders

schoot / Om dooz sijn swa-

re bitter doodt Ons al te hel-

pen uyt den noodt.

Och/Jesus liefde was soo groot/
Dat hy quam uyt sijns Daders
schoot/

Om dooz sijn sware bitter doodt
Ong al te helpen uyt den noodt.

Om dooz/ Ec.

Mermerckt sijn groote liefde soet/
Wat hy vooz ons uyt liefde doet:
Naer 't Hofken gaet hy met ootmoedt/
Daer hy sweet water ende bloedt.

Naer/ Ec.

Judas heeft hem daer naer verra'en/
De Joden hebben hem gebaen/
Bespot/gheskoozt/ghebonden saen/
Nochtans en hadd' hy niet misdaen.

Bespot/ Ec.

Noch hebben hem de Joden wreedt
Gheslaghen al met moeden heet/
En voozt na Caphas gheleedt:

Tot

Tot lijden was hy al bereedt.

En voort/ &c.

Van Capphas seer obstinaet
Bespodt wierd Jesus en versmaet:
Ghesonden oock dooz krijghs-lien
quaet

Tot een Rechter/ genaemt Pilaet.

Ghesonden/ &c.

Daer wert des hoogen Hemels Heer
Ghegeesselt op sijn' lichaem teer
Met groote pijnen en on-eer:
Sijn roode Bloedt vooz ons liep neer.

Met/ &c.

Noch hebben die Joden verdoost/
Als menschen van sinnen beroost/
Met doornen scherp ghekroont zyn
hoof/

Sijn hersenen alsoo dooz-klooft.

Met doornen/ &c.

Pilatus die gasoordeel ras/
Dat Christus/ die onschuldigh was/
De doodt most sterben op dat pas/
Maer sijnen doodt ons al ghenas.

De doodt/ &c.

Den Heere met sijn Cruys ghela'en
Calvarien is op-ghegaen:

Tot sterben/ als een koozen-graen/
Was hy sijn Dader onderdaen.

Tot sterben/ &c.

Ghenaghelt op het Cruyce bloot

Was

Was hy aldaer met sel exploot:
 Dat 't bloed upt al sijn wonden spzoot/
 't Welck langhs sijn lichaem neder-
 vloot.

Dat 't bloed/ &c.

Tusschen twee moordenaers gemeen
 Ding het Lam Gods van sonden reen/
 De dood hy stozt vooz groot en kleen/
 Sijn' Moeder stond' in groot geween.

De dood/ &c.

Soo heeft hy onse schult betaeldt/
 Hy wierd begraven onghesaeldt:
 Ter hellen-waerd is hy ghedaeldt/
 Heeft daer sijn vzienden upt-ghaeldt.

Ter hellen/ &c.

Den derden dagh is hy daer naer
 Seer gloziens verresen klaer:
 Dus looft nu Chzistum al eenpaer/
 Ons Advocaet/ ons middelaer.

Dus looft/ &c.

Prins/ Heer en Godt vooz danck-
 haerhepdt

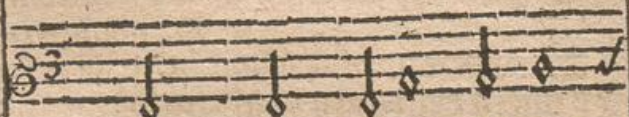
Wordt u lof ende prijs ghesepdt:
 Om dat ghy hebt den wegh berepdt/
 Lof zp u in der eeuwighhepdt.

Om dat/ &c.

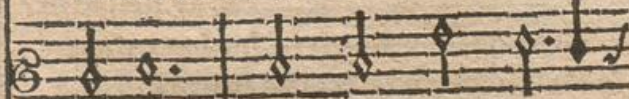

Een consideratie op de woorden van Pilatus:

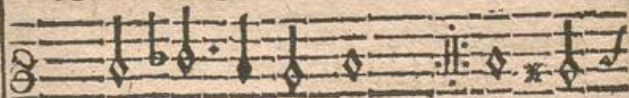
ECCE HOMO;
Alshy IESUM aen de Ioden
vertoonde.

Ec- ce Homo, siet aen
Komt mensch/ komt siet/ siet 't is

o mensch. Komt hier; komt/ sieter
zijn wensch: Siet wat uw' sonden

u salighepdt aen. | Ecce,
hier hebben gedaen.

Ecce, siet/ siet doch: Och wie sou

na sondighen noch? Siet den

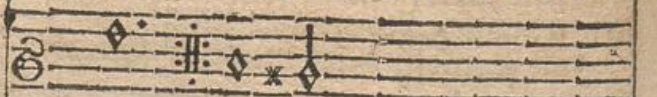
Bzupdegom komt upt/ En ver-

toondt hem aen sijne Bzupdt/

En schzeydt tot haer oock over-

luydt. Ecce,&c.

ECce Homo, siet aen o mensch.
Kont hier; kont/ sieter u saligheyt
aen.

Kont mensch / kont siet / siet 't is sijn
wensch;

Siet wat u sonden hier hebben gedaen.
Ecce, ecce, siet/siet doch:

Och wie sou nu sondi:zen noch?

Siet

Siet den Bypdegom komt upt/
En vertoont hem aen sijne Bypdt/
En schreydt tot haer oock overluydt.

Ecce, &c.

Komt Chzisten ziel/het gaet u aen/
Siet hier des Vaders Almachtighen
Soon:

Hy komt ten thoone dooz u staen/
Alleen upt liefde van uwen persoon.
Siet sijn Konincklijck cieraet/
En sijn schoone Byploftg-gewaet:
Siet sijn purper/kroon/en staf/
Siet van liefde wordt hy oock las/
Sijn tranen (siet) die loopen af.

Siet sijn/ &c.

O Jesu/o mijn Heer/mijn Godt!
O mynder zielen waerachtigen vrient!
'k Heb sulcken liefde/sulcken lot
Aen u/ o Bypdegom / nimmer ver-
diendt.

Dus ick bid: tot danckbaerhepdt/
Doet my leven in heplighepdt:
Gheeft my/bidd' ick met ootmoet/
T' uwaerts/Heer/een liefde soo soet/
Dat ick dooz u oock stozt mijn bloedt.

Dus ick/ &c.

